

sur le contrat d'assurance terrestre, *Doc. parl., Sénat, sess. ord. 1992-1993, n° 821/1, p. 10*).

La Cour de cassation opte dès lors pour une interprétation protectrice de l'assuré et des victimes, l'assureur sortant ne sera pas délié de son obligation de couverture de postériorité (36 mois) lorsque le sinistre (et non le risque de mise en cause de la responsabilité professionnelle) n'est pas couvert par l'assureur entrant en raison d'une clause excluant l'antériorité.

B.T.

9. MEDEDINGINGSRECHT EN GEREGULEERDE SECTOREN/DROIT DE LA CONCURRENCE ET SECTEURS RÉGULÉS

*Marieke Van Nieuwenborgh*¹¹

Rechtspraak/Jurisprudence

Cour de cassation 22 janvier 2015

Auditorat près le Conseil de la Concurrence / Belgacom

Aff.: C.13.0532.F

CONCURRENCE

Droit belge de la concurrence – Procédure – Perquisition – Confidentialité des avis des juristes d'entreprise

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Procedure – Huiszoeking – Vertrouwelijkheid van de adviezen van bedrijfsjuristen

Le 5 mars 2013, la cour d'appel de Bruxelles a décidé que les avis des juristes d'entreprise, qui sont des membres de l'Institut des juristes d'entreprise, sont confidentiels et ne peuvent pas être saisis par l'Autorité belge de la Concurrence dans le cadre d'une enquête de concurrence. Les avis des juristes d'entreprise couvrent non seulement les avis finaux, mais également les demandes d'avis, la correspondance interne préalable à l'avis et les projets d'avis. L'arrêt fut rendu à la suite d'une perquisition effectuée par l'Autorité belge de la Concurrence dans les locaux de Belgacom.

L'Autorité belge de la Concurrence a introduit un pourvoi en cassation contre ledit arrêt. Dans un arrêt du 22 janvier 2015, la Cour de cassation a rejeté le pourvoi, à l'exception d'un point qui ne concerne pas la confidentialité des avis des juristes d'entreprise. Par conséquent, il est établi que les avis des membres de l'Institut des juristes d'entreprise ne peuvent pas être examinés et/ou utilisés contre l'entreprise. Le caractère confidentiel des avis est seulement reconnu dans le cadre des enquêtes de concurrence menées par l'Autorité belge de la Concurrence. En ce qui concerne les enquêtes de concurrence menées par la Commission européenne, la Cour de

justice avait déjà statué que les avis des juristes d'entreprise ne peuvent pas bénéficier de ce privilège.

Hof van Cassatie 23 januari 2015

Spira / De Beers

Zaak: C.13.0369.N

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Procedure – Voorlopige maatregelen

CONCURRENCE

Droit belge de la concurrence – Procédure – Mesures provisoires

In de *Spira / De Beers* saga werden tussen 2009 en 2012 verscheidene verzoeken van Spira om voorlopige maatregelen ingewilligd. Op 19 oktober 2011 oordeelde het Brusselse hof van beroep dat de maatregelen enkel nog konden worden verlengd in geval van een wijziging in de externe omstandigheden. Desondanks de status quo besloot de voorzitter van de Raad voor de Mededinging toch de maatregelen te verlengen. Op 26 maart 2013 kwam deze zaak opnieuw voor het hof van beroep dat vaststelde dat de voorzitter geen voorlopige maatregelen meer had mogen opleggen. Aangezien een voorlopige maatregel een wachttoestand creëert, moet zij volgens het hof beperkt zijn in de tijd en mag zij een redelijke duur niet overschrijden.

Het Hof van Cassatie heeft op 23 januari 2015 het arrest van het hof van beroep verbroken. Het Hof van Cassatie meent dat de aard van de voorlopige maatregelen niet uitsluit dat nieuwe voorlopige maatregelen worden toegelaten, indien de toestand dit vereist en voor zover het voordeel van de vroegere beslissing niet ongedaan wordt gemaakt. Na het verstrijken van de geldingsduur van de maatregelen, kunnen dus telkens nieuwe maatregelen worden aangevraagd.

Daarnaast wijst het Hof van Cassatie het hof van beroep terecht, omdat het één van de voorwaarden voor het opleggen van voorlopige maatregelen verkeerd had geïnterpreteerd. Voorlopige maatregelen kunnen enkel worden opgelegd om restrictieve praktijken die het voorwerp uitmaken van een onderzoek, te schorsen. Het hof van beroep had geoordeeld dat het indienen van een klacht niet volstaat om een onderzoek aanhangig te maken. Het Hof van Cassatie verduidelijkt echter dat een onderzoek hangende is van zodra een klacht is ingediend bij het Auditoraat en zolang geen sepotbeslissing werd genomen.

Hof van beroep Brussel 18 februari 2015

Reisagentenzaak

Zaak: 2013/MR/19-22 en 2013/MR/24-25

MEDEDINGING

Belgisch mededingingsrecht – Procedure – Huiszoeking

¹¹ Advocaat te Brussel.

CONCURRENCE

Droit belge de la concurrence – Procédure – Perquisition

In 2006 werden huiszoeken uitgevoerd bij een aantal ondernemingen in de reissector. De toenmalige Belgische mededingingswet van 1999 vereiste geen rechterlijke machtiging voor een huiszoeking in de lokalen, voertuigen en andere plaatsen van de ondernemingen. In de huidige versie van de mededingingswet is een voorafgaande machtiging van de onderzoeksrechter wel voorzien voor dergelijke onderzoeksdaaden.

Sinds de inwerkingtreding van de huidige wet kan beroep worden aangetekend bij het hof van beroep te Brussel tegen beslissingen van het Auditoraat om gegevens te gebruiken die in het kader van een huiszoeking zijn verkregen. De reisagenten stelden beroep in tegen de huiszoeken van 2006 die zonder rechterlijke machtiging hadden plaatsgevonden. De Belgische Mededingingsautoriteit, verweerder in deze procedure, betoogde dat huiszoeken die waren uitgevoerd onder de mededingingswet van 1999 niet voorafgaandelijk moesten worden bevolen door een rechter.

In zijn arrest van 18 februari 2015 verwierp het hof van beroep de stelling van de Belgische Mededingingsautoriteit. Het hof oordeelde dat de huiszoeken in strijd met artikel 15 van de Grondwet waren uitgevoerd, aangezien geen voorafgaande machtiging van een onderzoeksrechter was verkregen. De wet voorzag evenmin in een beroepsmogelijkheid die binnen een redelijke termijn een passend herstel kon bieden. Als gevolg van dit arrest moeten alle gegevens en documenten die in het kader van of dankzij de huiszoeken werden verzameld, uit het onderzoeksdossier worden geweerd. Zij mogen niet worden gebruikt in de mededeling van de grieven.

Hof van Justitie van de Europese Unie 5 maart 2015

Eni SpA en Versalis SpA / Commissie

Zaak: C-93/13 P en C-123/13 P

MEDEDINGING

Europees mededingingsrecht – Procedure – Hogere voorziening – Toerekenbaarheid van het inbreuk oplevende gedrag – Geldboete – Recidive

CONCURRENCE

Droit européen de la concurrence – Pourvoi – Imputabilité du comportement infractionnel – Amendes – Recidive

In 2007 werden Eni en Versalis door de Europese Commissie veroordeeld voor hun deelname aan een kartel op de markt voor chloropreenrubber. Bij de berekening van de boetes hield de Commissie rekening met de verzwa-

rende omstandigheid van recidive, omdat de dochterondernemingen van Eni en Versalis reeds eerder waren veroordeeld voor kartelinbreuken in 1986 en 1994.

Eni was van oordeel dat zij niet als een recidivist kon worden aangemerkt, aangezien zij niet de adressaat was van de beschikking in de eerste zaak. Het Hof van Justitie oordeelde echter dat dit geen vereiste was, zolang de Commissie in haar mededeling van de punten van bezwaar alle elementen opneemt die de moederonderneming nodig heeft om zich te kunnen verdedigen. Uit de mededeling moet blijken dat de voorwaarden voor recidive vervuld zijn en dat de moederonderneming ten tijde van de eerste inbreuk één onderneming vormde met de vennootschap die veroordeeld werd. De rechter moet kunnen nagaan in welke hoedanigheid en in welke mate de moederonderneming bij de eerste inbreuk betrokken was.

Ook wanneer er reeds een aanzienlijke periode is verstreken tussen beide inbreuken, kan de moederonderneming vervolgd worden als recidivist omwille van een eerdere inbreuk gepleegd door haar dochteronderneming waarvoor zij zelf niet werd vervolgd. De rechter dient in dat geval na te gaan of het door het verloop van tijd moeilijker is geworden voor de moederonderneming om bewijzen te leveren, en of er zich wijzigingen hebben voorgedaan in de structuur van de onderneming of in het mededingingsrecht.

Het Hof van Justitie besloot dat de beschikking van de Commissie in de eerste zaak onvoldoende informatie bevatte om Eni in staat te stellen zich hiertegen te verdedigen. Eni kon dan ook niet worden aangemerkt als een recidivist in de voorliggende zaak. Aangezien het Gerecht reeds op andere gronden tot het besluit was gekomen dat voor Eni de verzwarende omstandigheid van recidive niet kon worden aangenomen, diende het arrest niet te worden vernietigd.

Verder bevestigde het Hof van Justitie de veroordeling van Versalis. De Commissie kon de inbreuk aan Versalis toerekenen, ook al waren de activiteiten waarop de inbreuk betrekking had, op het moment van de inbreuk in handen van een andere vennootschap binnen dezelfde groep. Het Hof oordeelde dat het feit dat deze vennootschap nog bestond, niet belette dat Versalis aan wie de activiteiten waren overgedragen, werd bestraft, aangezien zij tot dezelfde groep behoren. Een boete opgelegd aan een vennootschap die geen economische activiteit meer verricht, kan immers niet het gewenste afschrikkend effect hebben.